

متن کامل سخنرانی محمود صالحی در مراسم اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت ۸۴) در شهرستان سقز، سالن کاوه

سنوور نامگری لهسهر نهم نهرزه سه‌رمایه‌داری دینمه لهرزه

شرکت‌کنندگان و حضار محترم با دورد به حضور تڪ تڪ شما. روز اول ماه مه، روز جهانی کارگر را به شما کارگران و خانواده‌های محترم‌تان تبریک عرض می‌کنم. من امروز خوشحالم که در میان عزیزان هستم و آرزومندم که همیشه سرحال و سرافراز باشید. عزیزان امروز، ما این‌جا جمع شده‌ایم تا یاد و خاطره روز جهانی کارگر را گرامی بداریم و سخنرانان هر کدام سخنانی را ارائه دادند و صحبت از این کردند که در جامعه ما بی‌عدالتی و نابرابری به اندازه‌ای می‌باشد که می‌توان آن را بیان کرد. ولی هیچ‌کدام درمان این نابرابری و بی‌عدالتی را برای کارگران تجویز نکردند. من می‌خواهم امروز که روز جهانی کارگر است به چند مسئله اشاره کنم.

1. تاریخچه روز جهانی کارگر

2. در مورد تشکل مستقل کارگری

حضار محترم، من ضمن انتقاد از مجری برنامه و انتقاد از گروه طنز، توجه آن گروه و حضار محترم را به چند نکته جلب می‌کنم. اولاً، آن‌طور که در طنز آمد کارگر خل مزاج نیست، بلکه خالق تمام نعمت‌های این جهان است. دوماً، ما به هیچ‌کس اجازه نمی‌دهیم تا با دیده تحقیر به ما کارگران نگاه کند.

کارگران، ما امروز این‌جا جمع شده‌ایم تا در برابر نظام سرمایه‌داری اعلام جنگ کنیم. ما این‌جا جمع شده‌ایم تا اعلام کنیم، امروز تمام مرزهای دست ساخته سرمایه‌داری می‌شکنیم و اعلام می‌کنیم که ما کارگران، صرف‌نظر از رنگ، نژاد، پوست، ملیت، مذهب و... با اتحاد و یک‌پارچگی به جنگ نظام سرمایه‌داری می‌رویم. امروز جهان به دو قطب تقسیم شده است. از یک طرف سرمایه‌داران که اندکی از جامعه را تشکیل می‌دهند و از طرف دیگر کارگران که اکثریت جامعه را تشکیل می‌دهند.

کارگران آمریکا در شهر شیکاگو، 119 سال پیش برای پایان دادن به 16 ساعت کار طاقت‌فرسا به خیابان‌ها آمدند. تظاهرات کارگران معترض توسط نیروهای آمریکایی مورد حمله قرار گرفت و ده‌ها نفر از آنان کشته، زخمی و یا دستگیر شدند. بعد از این حمله دولت جنایتکار آمریکا، در یک دادگاه فرمایشی 4 نفر از رهبران این اعتراض کارگری را محاکمه و آنان را به اعدام محکوم می‌کند. 3 سال بعد انترناسیونال دوم، بنا به پیشنهاد رهبران کارگری اول ماه مه را به یاد و خاطره جانب‌اختگان سال 1886 میلادی به نام روز کارگر تصویب می‌کند. به دنبال این تصویب، کارگران تمام جهان در این روز تاریخی ضمن تعطیل کلیه کارگاه‌ها و کارخانه‌ها، این روز را جشن می‌گیرند. کارگران،

آمریکا امروز هم در مناطق ما و دنیا در حال تاخت و تاز است. دولت آمریکا، برای این که از سرنگونی خود جلوگیری کند باید هر مدت یکبار به کشورهای منطقه ما، به نام آزادی و دموکراسی حمله کند. دوستان کارگر، آمریکا، نه این که برای هیچ ملتی آزادی و دموکراسی نمی‌آورد، بلکه کشتار، فقر، گرسنگی و نابرابری می‌آورد. ما امروز ضمن محکوم کردن این لشکرکشی به منطقه هرگونه جنگ ارتجاعی را محکوم می‌کنیم. و این جنگ‌ها به نفع ما نیست و ما امروز به صفوف فعالان ضدجنگ در سراسر جهان می‌پیونديم.

امروز يك صدا اعلام می‌کنیم که کارگران جهان، همگام با شما هستیم و صدای اعتراض خود را به گوش جهان سرمایه می‌رسانیم. و اعلام می‌کنیم که ما کارگران خواستار زندگی بهتر و شایسته انسانی هستیم. ما اعلام می‌کنیم که کار برای همه، آسایش و رفاه برای همه، بیمه بیکاری برای همه، مسکن مناسب برای همه و ما خواستار يك جامعه برابر هستیم که در آن خبری از گرسنگی استثمار و جنگ نباشد.

در کشور ما امسال، حداقل دست‌مزد 122 و 500 تومان تعیین شده با این مبلغ حتی نمی‌توان کرایه اجاره ساختمان مسکونی را پرداخت کرد. ما باید چطور شکم خود و خانواده را سیر کنیم؟! وقتی در جامعه‌ای که ما در آن زندگی می‌کنیم این همه فقر و فلاکت موجود است. چرا باید افراد را به جرم دزدی و اعتیاد به زندان انداخت، در حالی که هر زندانی در روز 20000 تومان هزینه دارد؟ چرا مسئولان به جای این که این بودجه کلان را در زندان‌ها به مصرف برسانند، که این مبلغ مربوط به ماست و به فکر بسترسازی سالم نیستند.

ما کارگران، خواستار لغو سه جانبه‌گرایی هستیم و خواهان دو جانبه‌گرایی. از يك طرف دولت و کارفرما و از طرف دیگر کارگر. ما کارگران خواستار يك دادگاه هستیم زیر نظر سازمان بین‌المللی و با حضور هیئت منصفه کارگری تا به شکوائیه ما کارگران بر علیه دولت‌های متبوع در تمام جهان رسیدگی کند. ما کارگران خواستار حقوق برابر برای زنان و مردان هستیم. ما کارگران خواستار پرداخت حقوق معوقه کارگران هستیم با خسارت. دولت باید به تعقیب فعالان کارگری خاتمه دهد و ما کارگران می‌خواهیم که مقاوله‌نامه 104 را اجرا کند. ما کارگران ضمن محکوم کردن حمله به صفوف کارگران خاتون‌آباد کرمان، خواستار محاکمه عاملان این جنایت هستیم. ما کارگران خواستار آزادی دستگیرشدگان اول ماه مه 2004 هستیم. ما کارگران خواستار بستن پیمان‌های دستجمعی زیر نظر نمایندگان انتخابی خود هستیم. ما کارگران از مبارزات کلیه کارگران جهان حمایت می‌کنیم.

کارگران و مزدبگیران محترم، برای این که به خواسته‌های خود برسیم باید تشکل خود را ایجاد کنیم. تشکلات زرد مثل خانه کارگر و شوراهای اسلامی نمی‌توانند از ما حمایت کنند، چون این تشکلات مربوط به جمهوری اسلامی می‌باشند. در طول این چند سال ماهیت آنان برای تكتك کارگران روشن و آشکار شده است.

من در این‌جا، به عنوان سخنگوی کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری، از کلیه کارگران و مزدبگیران دعوت می‌کنم تا برای ایجاد تشکل مستقل کارگری خود جدا از دولت و احزاب اقدام کنند. دولت‌ها تنها حق ثبت آن را دارد. و امیدوارم که شهر ما، برای تشکیل تشکل کارگری اولین شهر ایران باشد.

بار دیگر اول ماه مه را به کلیه کارگران جهان و کارگران ایران و کردستان تبریک عرض می‌نمایم.

فریاد کارگران برای تشویق کردن محمود به اندازه‌ای بود که تمام مسئولان را سراسیمه کرده بود و مردم يك صدا فریاد می‌زدند: محمود، محمود، محمود و همه شرکت‌کنندگان زن و مرد از جا بلند شده بودند و دیواری از انسان‌های زحمتکش به وجود آمده بود. وقتی مسئولان شهر مشاهده کردند که محمود آن‌قدر در بین مردم شهر محبوبیت دارد، سراسیمه از محمود خواستند که او مردم را به آرامش دعوت کند.

مردم وقتی سالن را ترك کردند، در بیرون منتظر محمود و هیئت همراه او بودند. وقتی فرمانده نیروی انتظامی این تجمع را مشاهده کرد و محمود هم بین کارگران بود تا به سئوالات آنان جواب دهد، از محمود خیلی محترمانه درخواست کرد که با يك ماشین محل را ترك کند تا مردم پراکنده شوند.